Dosarul penal nr. 1-576/2026
Nr. PIGD 1-26082326-09-1-29062026

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

17 iulie 2026 **mun. Bălți**

Judecătoria Bălți, sediul Central
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Dumitru DAREA
Grefierul Roxana CAPBĂTUT

cu participarea:
Procurorului Oleg REABOI
Apărătorului inculpatului Stela CHIRIAC
Inculpatului Stanislav TCACIUC
Părții vătămate *****
Interpretului Lilea MATEI

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, cu asigurarea traducerii prin interpret, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală și art. 80[1] din Codul penal, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Tcaciuc Stanislav, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat în *****, în privința căruia, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 30 ianuarie 2024, intrată în vigoare la 14 februarie 2024, procesul penal de învinuire în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) din Codul penal a fost încetat în legătură cu retragerea plângerii de către partea vătămată,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27 și art. 190 alin. (4) din Codul penal.

Procedura de citare legală, executată.
Date cu referire la examinarea cauzei: 29.06.2026-17.07.2026.
Cu referire la materialele cauzei penale și la probele administrate, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

Tcaciuc Stanislav, fiind membru al unui grup criminal organizat creat de persoane neidentificate de organul de urmărire penală, reprezentând o reuniune stabilă de persoane organizate în prealabil pentru comiterea mai multor infracțiuni de escrocherie, acționând intenționat, din motive de cupiditate, împreună cu alte persoane și potrivit unei scheme concepute de liderii grupului, în cadrul căreia fiecărui membru îi revenea un rol prestabilit, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și dorind survenirea consecințelor prejudiciabile, la 3 iunie 2026, aproximativ la ora 12:00, persoane neidentificate, membre ale grupului criminal organizat, au contactat-o telefonic pe *****, născută la *****, locuitoare a municipiului Bălți. Acestea au indus-o în eroare, prezentându-se drept angajați ai operatorului de telefonie mobilă „Moldcell” S.A. și comunicându-i că, întrucât utilizează

frecvent serviciul de roaming, poate beneficia de o ofertă cu trafic suplimentar de internet, pentru activarea căreia urma să primească prin SMS un cod pe care trebuia să îl comunice pretinsului angajat. Ulterior, în perioada 3-6 iunie 2026, ***** a fost contactată de mai multe persoane care s-au prezentat drept reprezentanți ai Serviciului pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, ai Serviciului de Informații și Securitate și ai Băncii Naționale a Moldovei. Acestea i-au comunicat că persoana care o contactase anterior în numele „Moldcell" S.A. era un escroc care intrase în posesia codului transmis de ea și că, în numele său, ar fi fost perfectată o procură de către persoane care intenționau să contracteze credite de la mai multe bănci comerciale, banii urmând a fi utilizați pentru acte de terorism. Sub pretextul că ar putea fi acuzată de complicitate la asemenea acțiuni și că, pentru deconspirarea fraudei și identificarea persoanelor implicate, trebuia să transmită unui curier mijloacele financiare pe care le deținea, membrii grupului au determinat-o să pregătească suma de 115116 lei. Astfel, la 6 iunie 2026, aproximativ la ora 16:00, Tcaciuc Stanislav, acționând la indicația coordonatorilor grupului și în vederea realizării intenției de sustragere a bunurilor altei persoane, s-a prezentat în apropierea imobilului nr. ***** de pe str. *****, mun. Chișinău, pentru a ridica banii. După ce ***** i-a transmis suma de 115116 lei, inculpatul a preluat-o, însă, în cadrul măsurii speciale de investigație „controlul transmiterii banilor", a fost reținut de colaboratorii de poliție cu banii asupra sa, motiv pentru care intenția infracțională nu a fost dusă până la capăt, iar rezultatul urmărit de grup nu s-a produs.

Prin acțiunile sale intenționate, exprimate prin tentativa de comitere a infracțiunii de escrocherie, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin inducere sau menținere în eroare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, săvârșită de un grup criminal organizat, Tcaciuc Stanislav a comis infracțiunea prevăzută de art. 27 și art. 190 alin. (4) din Codul penal.

Privind procedura.

În ședința preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Tcaciuc Stanislav a depus o cerere olografă, contrasemnată de apărător, prin care a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, a declarat că probele administrate în faza urmăririi penale îi sunt cunoscute și nu are obiecții asupra lor și a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, fără administrarea unor probe noi.

În ședința de judecată, inculpatul a confirmat autenticitatea și conținutul cererii, a reiterat recunoașterea integrală a faptelor și a declarat că înțelege modul și consecințele examinării cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale. Apărătorul Stela Chiriac a susținut cererea, iar procurorul Oleg Reaboi nu a formulat obiecții, menționând că alegerea acestei proceduri constituie un drept procesual al inculpatului.

Instanța a verificat dacă manifestarea de voință a inculpatului este personală, clară, neechivocă, informată și liber exprimată, dacă acesta beneficiază de asistența efectivă a apărătorului și dacă recunoașterea faptelor este confirmată de probele cauzei. Prin încheiere protocolară, cererea a fost admisă, cauza fiind examinată în ordinea art. 364[1] din Codul de procedură penală.

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut că renunțarea la anumite garanții procesuale, inclusiv prin alegerea unei proceduri simplificate, este compatibilă cu art. 6 din Convenție atunci când este stabilită în mod neechivoc, este voluntară și informată, este însoțită de garanții minime proporționale importanței dreptului la care se renunță și este supusă unui control judiciar efectiv (Natsvlishvili și Togonidze c. Georgiei, nr. 9043/05, hotărârea din 29 aprilie 2014, §§ 90-92). Aceste condiții sunt întrunite în prezenta cauză.

În cursul examinării au fost audiați inculpatul și partea vătămată, au fost cercetate înscrisurile, procesele-verbale ale acțiunilor procesuale și mijloacele materiale de probă indicate în rechizitoriu. Părțile au beneficiat de posibilitatea de a formula cereri, obiecții și concluzii, iar inculpatului i-a fost asigurată traducerea prin interpret.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

Inculpatul Tcaciuc Stanislav, fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorului, a declarat: „Mi-au scris și mi-au zis că trebuie să iau banii de la o adresă. Un oarecare Victor, la data de 06.06.2026, mi-a scris prin aplicația Telegram să vin în mun. Chișinău, pe *****, ca să iau banii, ulterior să-i transmit în regiunea transnistreană. Mi s-a comunicat că trebuie să iau suma de 190000 lei, dar, de fapt, erau 115116 lei și cu acești bani am fost reținut."

La întrebările procurorului, inculpatul a răspuns, în ordine: „Pe Victor nu l-am mai văzut. Regret cele comise, iar pe viitor nu voi mai comite asemenea fapte. Acum m-am angajat oficial. Mi s-a promis 5% din suma pe care am transmis-o. Anterior am fost judecat, dar m-am împăcat."

La întrebarea apărătorului, inculpatul a răspuns: „Solicit o pedeapsă neprivativă de libertate."

Declarațiile părții vătămate în ședința de judecată.

Partea vătămată *****, fiind audiată potrivit regulilor de audiere a martorului, la întrebările procurorului a răspuns: „Banii mi-au fost restituiți. Am pretenții morale față de inculpat. Ar trebui ca asemenea persoane să fie pedepsite."

În dezbateri, partea vătămată a menționat că inculpatul cunoștea consecințele acțiunilor sale și că urma să primească o remunerație procentuală din suma preluată. Aceasta și-a exprimat temerea că, în lipsa unei reacții penale adecvate, inculpatul ar putea repeta asemenea fapte. Declarațiile sale au fost apreciate în coroborare cu înscrisurile și cu celelalte mijloace de probă.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică a faptelor.

Recunoașterea vinovăției de către inculpat nu înlătură obligația instanței de a verifica existența faptei, comiterea acesteia de către inculpat, întrunirea elementelor infracțiunii și vinovăția. Instanța constată că organul de urmărire penală a administrat un ansamblu de probe pertinente, concludente, utile și concordante, acceptate de inculpat, dintre care sunt relevante următoarele:

– *Plângerea părții vătămate* prin care ***** a denunțat fapta, a descris contactele telefonice, calitățile oficiale pretinse de interlocutori, presiunile psihologice și instrucțiunile primite pentru transmiterea mijloacelor bănești (f.d. 3, vol. I).
– *Procesul-verbal de ridicare din 6 iunie 2026* prin care de la partea vătămată au fost ridicate mijloacele bănești în sumă de 115116 lei, în vederea examinării și marcării lor (f.d. 16, vol. I).
– *Procesul-verbal de examinare a banilor din 6 iunie 2026* cu planșa fotografică aferentă, în care sunt descrise bancnotele, seriile și nominalurile acestora (f.d. 17-34, vol. I).
– *Procesul-verbal de marcare a banilor* prin care suma de 115116 lei a fost marcată și transmisă părții vătămate pentru realizarea măsurii speciale de investigație (f.d. 40, vol. I).
– *Procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigație* „Urmărirea vizuală" și „Controlul transmiterii banilor", care consemnează deplasarea inculpatului la locul indicat, întâlnirea cu partea vătămată, preluarea pachetului și reținerea acestuia cu banii asupra sa (f.d. 41, vol. I).
– *Procesul-verbal de ridicare a capturilor din telefonul părții vătămate* precum și procesul-verbal de examinare a acestora, care confirmă comunicările cu persoanele ce s-au prezentat

drept reprezentanți ai instituțiilor publice și bancare și instrucțiunile frauduloase primite de victimă (f.d. 43-72, vol. I).

– *Procesul-verbal de ridicare din 6 iunie 2026, ora 17:40-17:55* prin care de la Tcaciuc Stanislav au fost ridicați 115 116 lei, corespunzători banilor marcați și transmiși de partea vătămată (f.d. 76, vol. I).
– *Procesul-verbal de examinare din 7 iunie 2026* cu planșa fotografică, referitor la suma de 115116 lei ridicată de la inculpat, confirmând identitatea acesteia cu suma pregătită pentru operațiunea controlată (f.d. 77-208, vol. I).
– *Procesul-verbal de examinare a telefonului mobil iPhone XS* de culoare neagră, cu IMEI ***** și IMEI *****, care conține comunicări Telegram relevante cu utilizatorul „Viktor” (f.d. 211-242, vol. I).
– *Conținutul comunicărilor Telegram* care reflectă instrucțiuni concrete privind adresa *****, descrierea părții vătămate, automobilul ***** alb, cuvântul-cheie „*****”, confirmarea inculpatului „Am luat. Plec acasă”, expedierea fotografiei pachetului cu bani și indicația ulterioară de a porni spre Tiraspol (procesul-verbal de examinare a telefonului).
– *Ordonanțele privind recunoașterea a corpurilor delicte* din care rezultă că suma de 115116 lei a fost restituită părții vătămate, capturile au fost anexate la dosar, iar telefonul mobil iPhone XS a fost transmis la păstrare la Inspectoratul de poliție Bălți conform chitanței nr. 0154 din 8 iunie 2026 (f.d. 35-36, 73, 207-209 și 243-245, vol. I).

Aprecierea instanței de judecată.

Potrivit art. 100 alin. (4) și art. 101 din Codul de procedură penală, probele se verifică sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar fiecare probă se apreciază din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, toate probele în ansamblu fiind apreciate din punctul de vedere al coroborării lor.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că art. 6 din Convenție nu reglementează, ca atare, admisibilitatea probelor, aceasta fiind în primul rând o chestiune de drept intern. Controlul convențional privește caracterul echitabil al procedurii în ansamblu, inclusiv modul de administrare a probei, posibilitatea apărării de a o contesta și calitatea mijloacelor probatorii (Bykov c. Rusiei [MC], nr. 4378/02, hotărârea din 10 martie 2009, §§ 88-90).

În prezenta cauză, apărarea a avut acces la probele enumerate în rechizitoriu, a cunoscut conținutul lor și nu a formulat obiecții privind legalitatea sau admisibilitatea acestora. Inculpatul, asistat de avocat și de interpret, a solicitat în mod expres procedura simplificată. Nicio împrejurare nu indică existența unei constrângeri, a unei provocări a infracțiunii ori a unei încălcări care să afecteze echitatea procedurii în ansamblu.

Operațiunea de control al transmiterii banilor nu a creat intenția infracțională a inculpatului, ci a documentat o însărcinare pe care acesta o primise deja de la persoana denumită „Viktor”. Din comunicările Telegram rezultă că adresa, descrierea victimei, parola, traseul ulterior și obligația de a transmite banii erau stabilite înaintea contactului cu partea vătămată. Autoritățile au intervenit pentru protejarea patrimoniului acesteia și fixarea activității infracționale aflate în desfășurare.

Declarațiile inculpatului sunt concordante, în aspectele esențiale, cu procesele-verbale de urmărire vizuală, cu ridicarea banilor asupra sa și cu comunicările extrase din telefon. Eventualele diferențe privind suma anticipată de inculpat sau momentul exact al unor comunicări nu afectează nucleul factual: acesta s-a deplasat la locul indicat, a folosit parola, a preluat pachetul, a confirmat primirea și urma să transporte banii conform instrucțiunilor.

Declarațiile părții vătămate sunt detaliate și constante, fiind confirmate de capturile de ecran, de actele de ridicare și marcare a banilor, de măsura specială de investigație și de ridicarea aceleiași sume de la inculpat. Instanța nu identifică contradicții esențiale care ar putea genera o îndoială rezonabilă cu privire la fapta dedusă judecății sau la participarea inculpatului.

În conformitate cu art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, recunoașterea vinovăției nu poate fundamenta singură condamnarea. La caz, aceasta este confirmată de un ansamblu independent de probe materiale, electronice și procesuale, motiv pentru care are valoare probantă în coroborare cu celelalte mijloace de probă.

La adoptarea sentinței, instanța soluționează, în ordinea art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, dacă fapta a avut loc, dacă a fost săvârșită de inculpat, dacă întrunește elementele unei infracțiuni și dacă inculpatul este vinovat. Din probele analizate, instanța constată afirmativ fiecare dintre aceste chestiuni.

Potrivit art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este fapta prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. Conform art. 51 și art. 52 din Codul penal, fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii penale, iar totalitatea semnelor obiective și subiective prevăzute de norma penală constituie temeiul juridic al răspunderii.

Articolul 190 alin. (1) din Codul penal definește escrocheria ca sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, iar alin. (4) agravează răspunderea atunci când faptele sunt săvârșite de un grup criminal organizat sau de o organizație criminală. Articolul 27 definește tentativa drept acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea infracțiunii, care nu și-a produs efectul din cauze independente de voința făptuitorului.

Obiectul juridic special al escrocheriei îl constituie relațiile sociale privind protecția patrimoniului și exercitarea liberă, neviciată, a voinței titularului în actele de dispoziție asupra bunurilor. În cauză, aceste relații au fost puse în pericol prin crearea deliberată a unei reprezentări false, utilizând calități oficiale inexistente și amenințări cu consecințe penale, pentru a determina partea vătămată să predea banii.

Latura obiectivă este exprimată prin inducerea și menținerea în eroare a părții vătămate de către membrii grupului, determinarea acesteia să pregătească și să transmită 115116 lei, precum și preluarea efectivă a pachetului de către inculpat în calitate de curier. Conduita lui Tcaciuc Stanislav nu reprezintă o simplă prezență la locul faptei, ci o contribuție executorie indispensabilă planului: fără preluarea și transportarea banilor, deposedarea victimei și intrarea grupului în posesia sumei nu puteau fi realizate.

Fapta a rămas la etapa tentativei. Deși partea vătămată a remis fizic pachetul, transmiterea s-a realizat în cadrul unei operațiuni controlate, banii fiind marcați și supravegheați de autorități, iar inculpatul a fost reținut imediat, înainte ca grupul să dobândească o stăpânire reală și nestingherită asupra lor. Efectul patrimonial urmărit nu s-a produs dintr-o cauză independentă de voința inculpatului.

Semnul calificativ al săvârșirii de către un grup criminal organizat rezultă din caracterul stabil și coordonat al activității: pluralitatea persoanelor implicate, organizarea prealabilă, utilizarea unor identități și roluri distincte, menținerea contactului cu victima pe parcursul mai multor zile, folosirea parolelor, transmiterea descrierilor și adreselor, desemnarea curierilor și stabilirea traseului banilor. Identificarea tuturor membrilor nu este o condiție pentru constatarea, în cauza persoanei judecate, a caracterului organizat al grupului, dacă acest semn este dovedit prin fapte obiective.

Conform art. 46 din Codul penal, grupul criminal organizat este o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni. În speță, caracterul organizat rezultă din repartizarea prealabilă a rolurilor, utilizarea unui coordonator care transmitea prin Telegram adresa, semnalmentele victimei, cuvântul-cheie și destinația ulterioară a banilor, precum și din asumarea de către inculpat a rolului concret de preluare și transportare a mijloacelor bănești contra unei remunerații procentuale.

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă și scop de cupiditate. Inculpatul cunoștea că trebuie să primească bani de la o persoană necunoscută în baza unui cuvânt-cheie, să confirme primirea prin Telegram, să fotografieze pachetul și să transporte suma către o altă persoană, pentru o recompensă de 5%. Caracterul clandestin și precis al instrucțiunilor, corelat cu recunoașterea sa, exclude ipoteza unei erori nevinovate asupra naturii acțiunilor.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care a atins vârsta răspunderii penale. Tcaciuc Stanislav este născut la 25 septembrie 2006 și avea 19 ani la data săvârșirii infracțiunii. Nu au fost prezentate date care să pună la îndoială capacitatea sa de a înțelege caracterul și consecințele acțiunilor sau de a le dirija.

Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 30 ianuarie 2024, procesul penal de învinuire a lui Tcaciuc Stanislav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) din Codul penal a fost încetat în legătură cu retragerea plângerii de către partea vătămată, iar sentința a intrat în vigoare la 14 februarie 2024. Soluția respectivă nu constituie o condamnare definitivă și nu permite reținerea recidivei; prin urmare, aceasta nu este utilizată pentru agravarea calificării juridice sau pentru aplicarea regulilor privind recidiva, fiind avută în vedere numai ca element al istoricului procesual al inculpatului.

În concluzie, acțiunile lui Tcaciuc Stanislav întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27 și art. 190 alin. (4) din Codul penal. Vinovăția sa este dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă prin probele examinate în ansamblu, care se completează reciproc și confirmă atât existența faptei, cât și participarea intenționată a inculpatului.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

În dezbaterile judiciare, acuzatorul de stat a solicitat inițial stabilirea unei pedepse de 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 3 ani, în temeiul art. 90 din Codul penal, precum și aplicarea amenzii obligatorii de 3 750 unități convenționale. În replică, motivând prin raportare la poziția exprimată de partea vătămată, procurorul și-a modificat concluziile și a solicitat recunoașterea vinovăției inculpatului în baza art. 27 și art. 190 alin. (4) din Codul penal, stabilirea pedepsei de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, și a amenzii de 3 750 unități convenționale, iar, în temeiul art. 90^1 din Codul penal, executarea efectivă a 1 an și 6 luni închisoare, suspendarea condiționată a părții rămase de 1 an și 6 luni și stabilirea unei perioade de probațiune de 1 an și 6 luni. Apărătorul a solicitat stabilirea pedepsei la limita minimă și aplicarea art. 90 din Codul penal, iar inculpatul, în ultimul cuvânt, a solicitat o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării.

Potrivit art. 61 și art. 75 din Codul penal, pedeapsa urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Individualizarea pedepsei nu se realizează exclusiv prin raportare la categoria juridică a infracțiunii, ci presupune evaluarea cumulativă a gravității concrete a faptei, a motivului și scopului, a contribuției efective a persoanei, a circumstanțelor atenuante și agravante, a conduitei anterioare și ulterioare, precum și a perspectivelor reale de reintegrare. Instanța este obligată să răspundă argumentelor decisive ale

părților și să explice de ce modalitatea de executare aleasă este necesară și proporțională în circumstanțele cauzei.

Infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (4) din Codul penal este sancționată cu închisoare de la 4 la 8 ani și cu amendă de la 5 000 la 9 000 unități convenționale. Conform prevederilor art. 16 alin. (4), fapta inculpatului se încadrează în categoria infracțiunilor grave.

Întrucât cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ din Codul de procedură penală, art. 80¹ alin. (1) din Codul penal impune reducerea cu o pătrime a limitelor pedepselor prevăzute de norma specială. În consecință, limitele aplicabile sunt de la 3 la 6 ani închisoare și de la 3750 la 6750 unități convenționale amendă.

Potrivit art. 81 alin. (3) din Codul penal, pedeapsa pentru tentativa de infracțiune care nu constituie recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute pentru infracțiunea consumată. Trei pătrimi din maximul de 8 ani reprezintă 6 ani. Instanța precizează că reducerea prevăzută de art. 80¹ alin. (1) și plafonul prevăzut de art. 81 alin. (3) nu se aplică prin diminuarea repetată, succesivă, a aceleiași limite deja reduse. Ambele norme se raportează la sancțiunea prevăzută în Partea specială și, în prezenta cauză, conduc la același maxim de 6 ani.

Tcaciuc Stanislav avea 19 ani la data săvârșirii faptei. Conform art. 70 alin. (3¹) din Codul penal, în cazul persoanei care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, maximul pedepsei cu închisoarea se reduce cu o treime, cu excepția situației în care instanța motivează necesitatea aplicării limitelor generale. În cauză nu au fost constatate împrejurări care să justifice o asemenea derogare. Prin urmare, maximul de 6 ani se reduce la 4 ani, iar intervalul concret al pedepsei cu închisoarea este de la 3 la 4 ani.

Normele menționate determină limitele în interiorul cărora urmează a fi stabilită pedeapsa, însă nu soluționează, prin ele însele, modalitatea de executare. Alegerea între executarea efectivă, suspendarea parțială potrivit art. 90¹ și suspendarea condiționată potrivit art. 90 din Codul penal impune o evaluare distinctă, centrată pe necesitatea concretă a izolării de societate. Gravitatea legală a infracțiunii este un reper important, dar nu poate substitui analiza individualizată a persoanei și a riscului real de reiterare.

În calitate de circumstanță atenuantă legală, instanța reține vârsta inculpatului cuprinsă între 18 și 21 de ani, prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. b) din Codul penal. Recunoașterea vinovăției a produs efectele juridice prevăzute de art. 80¹ din Codul penal și nu este valorificată din nou pentru o reducere suplimentară a limitelor pedepsei. Totuși, conduita procesuală concretă a inculpatului rămâne relevantă pentru prognoza de corectare: acesta a recunoscut integral faptele, nu a contestat probele și a comunicat date concrete privind persoana denumită „Viktor”, canalul de comunicare, modalitatea de primire a indicațiilor, destinația banilor și remunerația promisă.

Circumstanțe agravante distincte, în sensul art. 77 din Codul penal, nu au fost stabilite. Săvârșirea faptei de către un grup criminal organizat reprezintă semnul calificativ care determină încadrarea în art. 190 alin. (4) din Codul penal și nu poate fi reținută încă o dată ca circumstanță agravantă, deoarece aceasta ar conduce la dubla valorificare a aceleiași împrejurări. De asemenea, încetarea procesului penal anterior prin retragerea plângerii părții vătămate nu constituie o condamnare penală definitivă și nu permite reținerea recidivei.

Instanța nu minimalizează gravitatea concretă a faptei. Schema infracțională a exploatat frica victimei, a utilizat în mod fraudulos denumirile unor instituții publice și financiare, a presupus o repartizare coordonată a rolurilor și a vizat suma de 115116 lei. Inculpatul a acceptat rolul executoriu de curier, s-a deplasat la adresa indicată, a preluat banii și urmărea obținerea

unei remunerații de 5%. Aceste elemente justifică stabilirea unei pedepse cu închisoarea și aplicarea amenzii obligatorii, dar nu conduc automat la concluzia că executarea efectivă, chiar și parțială, este indispensabilă.

Condițiile legale pentru aplicarea art. 90 din Codul penal sunt întrunite. Pedeapsa individualizată este de 3 ani închisoare și nu depășește limita de 5 ani prevăzută pentru infracțiunile intenționate. Infracțiunea este gravă, însă nu este deosebit de gravă sau excepțional de gravă, nu se regăsește printre cazurile pentru care suspendarea este exclusă expres, iar recidiva periculoasă sau deosebit de periculoasă nu a fost constatată. În consecință, chestiunea decisivă nu este admisibilitatea juridică a suspendării, ci dacă executarea reală a unei părți din pedeapsă este necesară și proporțională.

În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a subliniat că suspendarea condiționată nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței, care trebuie să indice motivele suplimentare pentru care nu este rațională executarea reală a pedepsei Mai recent, prin încheierea din 21 mai 2026, dosarul nr. 1ra-124/2024, Curtea Supremă de Justiție a reținut că alegerea tipului și a modalității de executare a pedepsei, inclusiv aplicarea art. 90 din Codul penal, intră în discreția judecătorului, iar simplul dezacord al acuzării nu demonstrează nelegalitatea soluției atunci când condițiile legale sunt întrunite și motivarea este individualizată.

În speță, instanța acordă relevanță cumulului următoarelor împrejurări: inculpatul avea 19 ani la data faptei; nu are o condamnare penală definitivă anterioară; a recunoscut integral acuzația și a comunicat date utile privind interlocutorul „Viktor” și mecanismul concret al însărcinării; și-a exprimat regretul; a declarat că este încadrat în muncă; suma de 115116 lei aferentă episodului judecat a fost recuperată integral, iar partea vătămată nu a formulat pretenții materiale față de el; după înlocuirea arestului preventiv cu obligarea de a nu părăsi țara nu au fost prezentate date privind încălcarea măsurii, sustragerea de la proces, intimidarea victimei ori continuarea activității infracționale. Recuperarea banilor s-a datorat operațiunii controlate și nu este atribuită inițiativei inculpatului, însă lipsa unui prejudiciu material final este relevantă pentru proporționalitatea modalității de executare.

Instanța a examinat expres temerea părții vătămate privind riscul repetării unor fapte similare. Această preocupare este legitimă și este luată în considerare, însă reprezintă o apreciere predictivă care trebuie confruntată cu date obiective privind persoana inculpatului și conduita sa ulterioară. Modificarea concluziilor procurorului în replică a fost motivată prin raportare la poziția părții vătămate, fără indicarea unei împrejurări factuale noi apărute în cursul dezbaterilor care să demonstreze necesitatea izolării. Opinia victimei este relevantă pentru individualizarea pedepsei, dar nu substituie evaluarea judiciară a proporționalității și nu poate determina, în mod automat, executarea efectivă a închisorii.

Instanța nu consideră oportună aplicarea art. 90^1 din Codul penal. Această normă permite suspendarea parțială numai după ce instanța ajunge la concluzia pozitivă că o parte a pedepsei trebuie executată efectiv, iar partea rămasă poate fi suspendată. Regula potrivit căreia, pentru o infracțiune gravă, partea executată nu poate fi mai mică de jumătate din pedeapsa stabilită indică întinderea minimă a detenției după alegerea art. 90^1, dar nu dovedește, prin ea însăși, necesitatea detenției. În prezenta cauză, acuzarea nu a indicat elemente concrete de prevenție specială care să facă indispensabilă izolarea inculpatului pentru 1 an și 6 luni. Dimpotrivă, pe baza acelorași date privind fapta și persoana inculpatului, procurorul apreciase inițial că scopurile pedepsei pot fi atinse prin aplicarea art. 90 din Codul penal.

Soluția de suspendare condiționată nu reprezintă impunitate și nu lipsește răspunsul penal de substanță. Inculpatului îi este stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, a cărei executare poate

deveni efectivă în condițiile legii dacă nu respectă regimul probațiunii sau săvârșește o nouă infracțiune, o amendă obligatorie de 3750 unități convenționale, echivalentă cu 187500 lei, confiscarea telefonului utilizat la comiterea faptei și o perioadă de probațiune de 3 ani, însoțită de obligații și supraveghere. Acest ansamblu constituie o reacție penală certă și proporțională, aptă să asigure prevenția generală și specială, fără a produce efectele disproporționate ale unei detenții de scurtă durată asupra procesului de reintegrare a unui adult foarte tânăr.

În consecință, instanța stabilește pedeapsa principală la limita minimă legală de 3 ani închisoare și amenda la limita minimă rezultată din aplicarea art. 80¹ alin. (1) din Codul penal, de 3750 unități convenționale. În temeiul art. 90 din Codul penal, executarea pedepsei cu închisoarea se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani. Această modalitate asigură un control real asupra conduitei condamnatului și menține posibilitatea executării pedepsei în cazul nerespectării condițiilor legale, fiind suficientă pentru atingerea scopurilor prevăzute de art. 61 din Codul penal.

Cu privire la măsura preventivă, instanța constată că Tcaciuc Stanislav a fost reținut la 6 iunie 2026, ora 16:00, și s-a aflat în arest preventiv până la 6 iulie 2026, ora 16:00. Prin încheierea din 6 iulie 2026, arestul preventiv a fost înlocuit cu măsura preventivă sub formă de obligare de a nu părăsi țara, aplicată până la 4 septembrie 2026. Perioada privării de libertate este avută în vedere exclusiv ca element al situației procesuale și al impactului concret produs asupra inculpatului, fără a fi tratată ca substitut al pedepsei și fără a fi computată într-o pedeapsă a cărei executare este suspendată condiționat.

Având în vedere suspendarea condiționată integrală a executării pedepsei cu închisoarea, conduita procesuală a inculpatului și lipsa unor date privind încălcarea măsurii în vigoare, instanța nu identifică un temei necesar și proporțional pentru înlocuirea obligării de a nu părăsi țara cu arestul preventiv. Măsura obligării de a nu părăsi țara se menține până la rămânerea definitivă a sentinței, fără a depăși termenul stabilit prin încheierea din 6 iulie 2026, respectiv 4 septembrie 2026, după care încetează de drept.

Cu privire la mijloacele materiale de probă și corpurile delicte.

Conform art. 385 alin. (1) pct. 13), art. 397 și art. 162 din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței instanța soluționează soarta corpurilor delicte și a mijloacelor materiale de probă. În cauză sunt vizate suma de 115116 lei, capturile și înscrisurile electronice extrase din telefonul părții vătămate, precum și telefonul mobil iPhone XS ridicat de la inculpat.

Suma de 115116 lei, ridicată inițial de la partea vătămată pentru marcare și ulterior de la inculpat în cadrul operațiunii controlate, a fost restituită *****. Restituirea este corespunzătoare naturii bunului și dreptului de proprietate al părții vătămate, astfel încât suma urmează să rămână în posesia acesteia.

Capturile de ecran, procesele-verbale, planșele fotografice și celelalte documente electronice constituie mijloace materiale de probă, în sensul art. 157 din Codul de procedură penală, și urmează să rămână anexate la materialele cauzei pe întreaga durată de păstrare a dosarului.

Telefonul mobil iPhone XS, de culoare neagră, cu IMEI ***** și IMEI *****, a fost utilizat de inculpat pentru recepționarea instrucțiunilor, confirmarea preluării banilor, transmiterea fotografiei pachetului și coordonarea traseului ulterior. Prin urmare, acesta constituie bun utilizat la săvârșirea infracțiunii și cade sub incidența confiscării speciale prevăzute de art. 106 alin. (2) lit. a) din Codul penal, coroborat cu art. 162 din Codul de procedură penală.

Confiscarea telefonului este proporțională cu legătura directă dintre bun și infracțiune. Măsura nu se întemeiază exclusiv pe faptul că telefonul aparținea inculpatului, ci pe utilizarea sa funcțională ca instrument de comunicare și coordonare a executării planului infracțional. Bunul, aflat la păstrare la Inspectoratul de poliție Bălți conform chitanței nr. 0154 din 8 iunie 2026, urmează a fi confiscat în folosul statului după rămânerea definitivă a sentinței.

Cu privire la acțiunea civilă.

În actele urmăririi penale ***** a fost recunoscută parte civilă pentru suma totală de 840188,60 lei, reprezentând mijloace bănești transmise anterior altor persoane în cadrul schemei mai largi. Totuși, obiectul sesizării instanței în prezenta cauză, determinat de rechizitoriu, îl constituie tentativa din 6 iunie 2026 asupra sumei de 115116 lei, preluată de Tcaciuc Stanislav și recuperată integral.

În conformitate cu principiul limitelor judecării prevăzut de art. 325 din Codul de procedură penală, instanța nu poate atribui inculpatului, în cadrul prezentei sentințe, răspunderea civilă pentru episoade și sume care nu au fost individualizate în învinuirea formulată împotriva sa și pentru care legătura de cauzalitate civilă nu a fost cercetată contradictoriu în prezenta cauză.

Partea vătămată a confirmat în ședință că banii aferenți episodului imputat i-au fost restituiți și nu a formulat pretenții materiale împotriva inculpatului. În consecință, instanța constată repararea integrală a prejudiciului material aferent faptei deduse judecății, fără a dispune o încasare suplimentară.

Pretenția de ordin moral a fost exprimată generic, fără indicarea unui cuantum și fără individualizarea temeiurilor și probelor în forma unei acțiuni civile conforme art. 221 din Codul de procedură penală. În aceste condiții, instanța o lasă fără examinare în procesul penal, explicând părții vătămate dreptul de a solicita repararea prejudiciului moral în procedură civilă, cu respectarea regulilor privind sarcina probei și întinderea prejudiciului.

Cu privire la cheltuielile judiciare.

Din informația anexată rechizitoriului rezultă că în cadrul urmăririi penale nu au fost suportate cheltuieli judiciare ce urmează a fi încasate de la inculpat. Acuzatorul de stat nu a formulat o cerere de încasare a unor asemenea cheltuieli și nu au fost prezentate documente justificative.

În consecință, instanța nu dispune încasarea cheltuielilor judiciare de la Tcaciuc Stanislav. Cheltuielile aferente interpretului, în măsura în care au fost suportate, rămân în contul statului, potrivit excepției prevăzute de art. 229 din Codul de procedură penală.

Astfel, în baza materialelor cauzei penale, a declarațiilor participanților și a probelor administrate, în conformitate cu prevederile art. 27, 46, 61, 64, 70 alin. (3^1), 75, 76, 80^1, 81, 90, 106 și 190 alin. (4) din Codul penal, precum și art. 157, 162, 175, 176, 221, 325, 364^1, 384, 385, 389 și 392-398 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat Tcaciuc Stanislav, născut la *****, IDNP *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27 și art. 190 alin. (4) din Codul penal și, ținând cont de prevederile art. 80^1, art. 81 și art. 70 alin. (3^1), din Codul penal, i se stabilește pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare și amendă în mărime de 3750 (trei mii șapte sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul sumei de 187500 (una sută optzeci și șapte mii cinci sute) lei.

În temeiul art. 90 din Codul penal, executarea pedepsei de 3 (trei) ani închisoare stabilite lui Tcaciuc Stanislav se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, cu condiția ca, în această perioadă, condamnatul să nu săvârșească o nouă infracțiune și să respecte obligațiile stabilite prin prezenta sentință.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit. a) și g) din Codul penal, pe durata perioadei de probațiune, Tcaciuc Stanislav se obligă: să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent; să participe la programe probaționale. Se explică condamnatului că încălcarea sistematică a obligațiilor stabilite sau săvârșirea unei noi infracțiuni poate determina anularea suspendării condiționate și executarea pedepsei cu închisoarea, în condițiile art. 90 alin. (9)-(11) din Codul penal.

Măsura preventivă sub formă de obligare de a nu părăsi țara, aplicată în privința lui Tcaciuc Stanislav prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central, din 6 iulie 2026, se menține până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe, dar nu mai târziu de 4 septembrie 2026, după care încetează de drept.

Corpul delict - suma de 115116 (una sută cincisprezece mii una sută șaisprezece) lei, restituită părții vătămate ***** - se lasă în posesia acesteia.

Corpul delict - telefonul mobil de model iPhone XS, de culoare neagră, cu IMEI ***** și IMEI *****, aflat la păstrare la Inspectoratul de poliție Bălți conform chitanței nr. 0154 din 8 iunie 2026 - se confiscă în folosul statului după rămânerea definitivă a sentinței.

Capturile de ecran din telefonul părții vătămate, procesele-verbale, planșele fotografice și celelalte documente și mijloace materiale de probă anexate la cauza penală se păstrează la materialele dosarului pe întreaga durată de păstrare a acestuia.

Se constată repararea integrală a prejudiciului material aferent episodului dedus judecății. Pretenția părții vătămate privind prejudiciul moral se lasă fără examinare în procesul penal, explicându-i-se dreptul de a o formula în ordinea procedurii civile.

Cheltuieli judiciare de încasat de la Tcaciuc Stanislav nu se stabilesc.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecător **Dumitru DAREA**